

adéu

Un relat de: [Capdelin](#)

Hi ha poetes que són
accidentalment bons
o intencionadament
dolents.

Hi ha poetes que cauen
en allò fàcil i gratuït
i altres, en allò extremadament
dissenyat i quasi glacial.

Hi ha poetes a qui l'amor
captura, es posen al llit
amb les paraules,
pateixen d'hemorràgia de mots
i maten la lírica.

Hi ha poetes que s'estimen
entre ells, es donen copets
a l'espatlla, s'omplen d'elogis,
s'absorveixen i desapareixen.

Hi ha poetes
(malgrat tinguin l'obscena edat
dels dinou anys)
que traspassen la processó
d'allò solemne
i porten paraules accelerades
de vida.

Hi ha poetes que no escriuen
poemes perfectes,
només versos encesos sense mesura
i amb insubornable senzillesa.

Hi ha poetes que busquen
una poesia sense memòria,
que sorprengui les paraules.

Hi ha poetes que venen
la seva ànima al diable,
però a bon preu.

A tots vosaltres,
poetes humils de RC,
amb ànima encongida
i lluna prenyada

us dic... adéu.